

ἀπανθρακώσει τὸν φλοιὸν τῆς κορυφῆς μήκους 4 μ., ὡς καὶ ἀριθμὸν τινα κλάδων τῆς κορυφῆς καὶ δὴ οὕτως ὥστε ὅλοι οἱ βαθμοὶ τῆς καύσεως, ἀπὸ ἰσχυρᾶς ἀπανθρακώσεως τοῦ φλοιοῦ καὶ ἀπωλείας τῶν βελονοειδῶν φύλλων, μέχρι τῆς ἐλαφροτάτης καύσεως ὑπῆρχον. Οἱ κεκαυμένοι κλάδοι εὐρίσκοντο ἐπὶ τοῦ νοτιοδυτικῆς μέρους, ἐξ οὗ καὶ ὁ κεραικὸς ἠκολούθησε τὸν δρόμον του πρὸς τὸν κορμὸν. Ἐνταῦθα ἐπήδησε πρῶτον 9 μέτρα στελέχους μετὰ κλάδων καὶ βελονοειδῶν φύλλων, ὅπως πάλιν, δύο μέτρα μακρύτερον, διαρρήξῃ τὸν φλοιὸν. Ἀφῆκε πάλιν δύο μέτρα φλοιοῦ ἐντελῶς ἀθίκτου, ὅπως κατόπιν, ἐν μέρει μὲν μόνον κατὰ τόπους ἀποσπάσῃ τὸν φλοιὸν, ἐν μέρει δὲ κατασχίσῃ τοῦτον εἰς μεγάλα τεμάχια. Εἰς τὸ κατώτατον μέρος τοῦ κορμοῦ εἰς ὕψος 4 μέτρων ἀποσπάσθη τέλος ἀρκετὰ μεγάλων τεμαχίων φλοιοῦ, ὃ δὲ κορμὸς ἔχων 0,56 μέτρων διάμετρον διερρήχθη. Ὁ κεραικὸς λοιπὸν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἤναψε τὴν ζῶσαν καὶ πλήρη βελονοειδῶν φύλλων κορυφήν, τὸ δ' οὕτω ἀνάψαν μέρος ἔκλυσε τὰ περίξ αὐτοῦ, μέχρις οὗτου πάλιν τὸ πῦρ ταχέως ἐσθύσεν.

Ἵδροποδῆλατον

Εἰς ἐκ Μονάχου μηχανικὸς πρόκειται λίαν προσεχῶς νὰ ταξιδεύσῃ ἀπὸ τὸ Τέγκελ εἰς τὸ Ἀμβούργον διὰ τοῦ ποταμοῦ ἐφ' ἑνὸς ὑδροποδηλάτου ἢ ὑδροταχυτρόχου τὸ ὅποσον αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐφευρε. Θὰ λάβῃ μετὰ τοῦ τρίτρόχου του ὅ,τι τῷ εἶναι χρήσιμον πρὸς τροφήν καὶ διὰ τὰς σωματικὰς του ἀνάγκας, οὕτως ὥστε κατὰ τὸ ταξίδιον νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην νὰ σταθμεύῃ εἰς τὴν ξηράν. Σκέπτεται νὰ διανύσῃ τὸ διάστημα τοῦτο εἰς τρεῖς ἡμέρας. Ἀπὸ τὸ Ἀμβούργον θὰ ὑπάγῃ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς τὸ Καλαὶ καὶ ἐκεῖθεν σκοπεῖ ὁ Βαυαρὸς νὰ διέλθῃ τὸν πορθμὸν ἐπὶ τοῦ εὐθραύστου ποδηλάτου του ἐντὸς 4 ὥρων. Τὸ ποδηλάτον του ὁμοιάζει πρὸς τὰ συνήθη τρίτροχα ποδήλατα, μόνον οἱ τροχοὶ συνίστανται ἀπὸ κοίλους καὶ κενοὺς ἀέρος δίσκους, οἵτινες φέρουσιν εἰς τὰ πλάγια μικρὰς πτέρυγας δι' ὧν καθίσταται δυνατὴ ἡ πρὸς τὰ πρόσω κίνησις. Ὁ ἐφευρέτης συνέλαβε μάλιστα τὸ τολμηρὸν σχέδιον νὰ διέλθῃ διὰ τοῦ ὑδροποδηλάτου του τὸν Ὀκεανόν, πιθανὸν δὲ νὰ ὑπάγῃ καὶ εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Σικάγου.

Μετασδοὶ διὰ τοὺς ἵππους

Ἡ γαλλικὴ «Ἐφημερίς τῶν πιλοποιδῶν» διαλαμβάνει περὶ ἐνδιαφέροντος νεωτερισμοῦ διὰ τοὺς ἵππους. Ἡ ὑπερβολικὴ θερμότης ἢ παρατηρηθεῖσα κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος εἰς τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν, ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τινα ἐφευρετικὴν κεφαλὴν τῶν Βορδιγάλλων νὰ ἐφοδιάσῃ τοὺς ἵππους μὲ ψαθίνους πετάσους, τῶσον δὲ πρακτικὸν ἀπέδειξεν ἡ πείρα τοῦτο, ὥστε τάχιστα εἰς ἅπαντα τὰ εἶδη τῶν ἵππων, ἵππασίας, φορηγούς, δι' ἀμῆρας κτλ. ἐπρομήθευσαν κάλυμμα τῆς κεφαλῆς. Τοῦτο καλύπτει τὸ μέτωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ ἵππου, διὰ τὰ ὅσα δὲ φέρει πλαγίως δύο ἀνοίγματα ἔσωθεν τοῦ ψαθίνου πύλου ὑπάρχει σπῆγχος ὅστις ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὑγραίνεται δι' ὄχρους, ὅπως δροσίξῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἵππου. Ἐννοεῖται ὅτι κατ' ἀρχὰς ἡ θέα τοῦ ἵππου μὲ τοιοῦτον κάλυμμα εἶνε ἀρκετὰ παράδοξος, τάχιστα ὅμως συνειθίζει ὁ ὀφθαλμὸς, καὶ τέλος ὁ λίαν σκόπιμος οὗτος πῖλος τῶν ἵππων φαίνεται ὡς τι γνωστὸν ἀντικείμενον.

ΑΝΑ ΤΟ ΑΣΤΥ

Ἔρχεται! Ἔρχεται!

Δὲν εἶνε κραυγὴ χαρᾶς καὶ ἀνυπομονησίας, ἀλλὰ φρίκης καὶ τρόμου.

Πρόκειται περὶ τῆς χολέρας, τῆς ὁποίας τὸ σκελετώδες φάσμα ταράσσει καὶ πάλιν τοὺς θερινούς μας ὕπνους. Καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν ὄχι ἀδίκως καὶ ἀνευ λόγου. Ἡ χολέρα ἐγκρατεστάτη πλησίον μας καὶ καρᾶδοκεῖ ζητοῦσα νὰ εἰσβάλῃ. . . Αἱ πρῶται εἰδήσεις ἐκ Σμύρνης, πρὸς τὰς ὁποίας ἐδυσπιστήσαμεν, ἐπαληθεύονται. Ἡ βροτολογὸς ἐφθόνησε τὴν ὠραίαν Ἴωνίαν καὶ ἐξέτεινεν ἐπ' αὐτῆς τὸ ἀθηράγον τῆς δρέπανον. Καθημερινῶς μᾶς ἀναγγέλλονται τὰ κρούσματα, αἱ ἐνέργειαι, οἱ φόβοι. Καὶ αἱ εἰδήσεις τῆς γειτονικῆς συμφορᾶς μᾶς ἀφύπνισαν ἐκ τοῦ ληθάργου μας. Ὁ,τι πρὸς ἄμυνάν μας ἐπεβάλλετο νὰ κάμωμεν, τὸ ἐκάμαμεν. Τὸ Ἰατροσυνέδριον συνηλθε, κἄθαρσις ἐπεβλήθη, ἡ Δημαρχία ἔλαβε μέτρα περὶ καθαριότητος, αἱ ἐφημερίδες ἔγραψαν ἄρθρα ὡς σαλπίσματα. Ἄν μὲ ὅλα αὐτὰ θελήσῃ νὰ μας ἐπισκεφθῇ ἡ χολέρα, καλῶς νὰ ὀρίσῃ. Θὰ τὴν ὑποδεχθῶμεν ὅπως πρέπει. . .

Βαθῶς συνεκίνησε τὴν πόλιν μας ὁ θάνατος τοῦ γηραιοῦ Ἀνδρέου Καλλιίνσκη, τοῦ ἰδιαίτερου γραμματέως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Ἐν τῷ προσώπῳ του ἀποβλέσθη τύπος αὐλικῆς σπάνιος. Σεμνὸς τὸ ἦθος, ἀβρὸς τοὺς τρόπους, φιλόφρων πρὸς ὅλους, ἐχέμυθος καὶ ἀφωτισμένος, ὁ Ἀνδρέας Καλλιίνσκης ὑπηρετεῖ τὸν Βασιλέα μετὰ τοῦ ζήλου ἐκείνου τῆς πίστεως καὶ τῆς πεφωτισμένης προθυμίας, ἣτις καθίστα αὐτὸν πολῦτιμον καὶ ἀληθῶς δεσαναπλήρωτον. Τὴν κηδείαν του γενομένην τὸ παρελθόν Σάββατον, ἠκολούθησαν οἱ τὰ πρῶτα φέροντες παρ' ἡμῶν, ἐπὶ τῆς σωροῦ του δὲ κατετέθησαν εἴκοσι στέφανοι μεταξὺ τῶν ὁποίων εἰς καὶ ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως.

Τὴν π. Κυριακὴν ἐγένοντο ἐν Κηφισίᾳ οἱ προαγαθελθέντες Ἀγῶνες τοῦ Πανελληνίου Ποδηλατιστικοῦ Συλλόγου. Τὸ θέαμα ἦτο ἐξοχον καὶ πρωτοφανές παρ' ἡμῶν, κόσμος δὲ πολὺς μετέβη ἐξ Ἀθηνῶν διὰ νὰ το ἀπολαύσῃ. Ἐν τῇ βασιλικῇ ἐξέδρᾳ παρευρίσκετο ἡ Α. Υ. ὁ πρίγκιψ Νικόλαος, προστάτης τοῦ Συλλόγου καὶ πρῶτος τῆς ἀγωνοδίου ἐπιτροπείας τὰς ἐκατέρωθεν δὲ τιμητικὰς θέσεις κατείχον οἱ προσκεκληθέντες, τοὺς ὁποίους μετ' ἐξαιρετικῆς εὐγενείας ἀδεξιοῦντο οἱ κοσμητορες. Οἱ ἀγῶνες ἤρχισαν τὴν 6 μ. μ. Μετὰ τὴν γραφικὴν παρέλασιν τῶν μελῶν τοῦ ποδηλατιστικοῦ Συλλόγου, ἐν στολῇ λευκοκράνῳ, ἐγένετο ὁ α' ἀγὼν, δρόμος διεγχιλίῳν μέτρων, μεταξὺ δὲ 9 διαγωνισθέντων ἔτυγον τοῦ βραβείου οἱ κ. κ. Κοκκινιώτης καὶ Νάστος. Κατὰ τὸν β' ἀγῶνα διεγωνίσθησαν ἐννέα μικροὶ ποδηλατισταί, νικητοῦ ἀναδειχθέντος τοῦ δεκατριετοῦ μα-

θητού Δεμερτζή. Ὁ γ' ἄγων, ὁ καὶ δυσκολώτατος ἄγων βραδύτητος, ἀνέδειξε νικητὴν τὸν νεαρὸν κ. Πέππαν. Κατὰ τὸν δ' ἄγωνα διεγωνίσθησαν τρεῖς κορασί-δες, αἱ πρῶται ἑλληνίδες ποδηλατίστριαι, τῶν ὁποίων πρώτη ἀνεδειχθῆ ἡ Καρολίνα Νικολάιεβιτς. Τέλος κατὰ τὸν ε' ἐνδιαφέροντα ἄγωνα ἀντοχής καὶ ταχύτη-τος, μεταξὺ δώδεκα διαγωνισθέντων ἐνίκησεν ὁ κ. Σταυρὸς Φτυαρογιάννης, εἰκοσαετής. Τὰ βραβεῖα, διά-φορα δῶρα διαφόρων ἀγωνοθετῶν, ἀπένευμεν ἰδίᾳ χειρὶ εἰς τοὺς νικητὰς ὁ πρίγκιψ Νικόλαος, καθ' ὅλην δὲ τὴν διάρκειαν τῶν ἁγῶνων ἀνέκρουεν ἡ Φιλαρμονική. Μεθ' ὅλας τὰς ἐλλείψεις τὰς παρατηρηθείσας κατὰ τὸ πρῶτον τοῦτο ἐγγεῖρημα, τὸ σωματεῖον εἶνε ἄξιον θερ-μῶν συγχαρητηρίων, διὰ τὴν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν τῶν ἁγῶνων του, οἱ ὅποιοι ἐλπίζομεν ὅτι ταχέως θὰ ἐπανα-ληφθοῦν τελειότεροι.

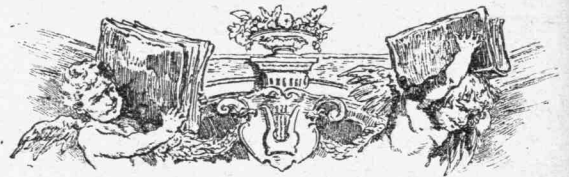
Γνωρίζετε τοὺς μικροὺς — καὶ τοὺς μεγάλους καμ-μὴν φορὰν—φυστικοπώλας τῶν Ἀθηνῶν. Ὅπου κέν-τρον καὶ μάστιθα ἐσπερινόν, εἶνε ἀπαραίτητοι ὁ κό-σμος τοὺς ἐσυνείθισε, ὑπάρχουν δὲ ἀθηναῖοι, οἱ ὅποιοι θεωροῦν τὴν βραδυὰν τους, μὲ ὅλα τὰ ἠλεκτρικὰ καὶ τὰ παγωτὰ καὶ τὰς μουσικὰς, ἀτελεῖ ἂν δὲν παίζου-ν μὴ φορὰ καὶ «μονὰ ἢ ζυγά». Τοὺς τόσον προσφιλεῖς αὐτοὺς κυβιστὰς ἢ Ἀστυνομία ἀπεφάσισε, — μὰ τὸν Θεόν, ἀγνοοῦμεν τὸν λόγον τῆς ἀποφάσεως — νάρθη-μίσση δίκην ἀμαξῶν καὶ φανῶν. Τοὺς προσεκάλεσε λοι-πὸν καὶ τοὺς ἔδωκεν ἀπὸ ἑνᾶ ἀριθμοῦ, κατὰ τὴν σειρὰν τῆς παρουσιάσεως. Ἡ εἰδήσις δὲν ἤξιζε τὸν κόπον, ἂν δὲν τὴν συνεπλήρου ἢ διήγησις τῶν παθημάτων τοῦ ἀτυχοῦς, τοῦ ἀτυχεστάτου φυστικοπώλου, εἰς τὸν ὅποιον ἔλαχεν ὁ ἀριθμὸς 13. Ἀφ' οὗτου τὸν ἐφόρεσεν ἐπὶ τοῦ πύλου, ἡ τύχη τὸν κατεδίωκε μετὰ τόσης μανίας, ὥστε δὲν ἐκέρισεν οὔτε μίαν φορὰν. Ὁ μικρὸς ἔκλιψε, κατηρᾶτο, ἠπείλει, παρεκάλει. Τίποτε. Καὶ βεβαίως θὰ παρεφρόνει, ἢ μᾶλλον, τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τῶν ἐπι-δημιῶν, θὰ ἠτύοκτόνει ὁ ταλαίπωρος, ἐὰν δὲν ἐκάμ-πετο ἡ Ἀστυνομία καὶ δέν του ἤλλαξε τὸν ἀριθμὸν. Οὕτω φυστικοπώλας ὑπ' ἀριθμὸν 13 δὲν ὑπάρχει.

Καὶ ὁ θιάσος Αἰσχύλος, μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ θιάσου Μενάνδρου, ἔδωκε τὸ π. Σάββατον τὴν Φαι-δίωραν τοῦ Σαρδοῦ. Κατὰ τὴν ὑπόκρισιν τοῦ δυσκόλου καὶ δυνατοῦ χαρακτήρος τῆς ρωσίδος πριγκηπίσσης, δὲν ὑπελήφθη πολὺ τῆς Δῶς Βερώνη — ἀμιμήτου εἰς τὸν ρόλον τοῦτον, — ἡ κυρία Παρασκευοπούλου. Τὰ ἄλλα πρόσωπα ὅμως δὲν ἔπαιξαν τόσον καλά, ἐκτὸς τοῦ κ. Βονασέρα, ὁ ὅποιος εἰς τὰ τραγικὰ του μέρη, φύσει μᾶλλον μετρημένος, ἐπέτυχε περισσότερον τοῦ κ. Ταβουλάρη, ὑπὲρ τὸ δέον ἴσως ἀμλετίζοντος. Ἐν γένει τὸ ἔργον τοῦ Σαρδοῦ παριστάνεται τελειότερον ὑπὸ τοῦ θιάσου Μενάνδρου.

Ἀστειὸς τις, ὑπάλληλος τοῦ θηριοτροφείου Μοντε-νέγρου καὶ γνωστὸς ἀθηναῖκος τύπος, προσεκήρυσεν ὅτι ἐσγάτως θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν κλωβὸν τῶν Λέοντων. Τὴν τόλμην του τὴν ἐδικαιολόγει τὸ γιγάντιόν του σῶμα, ὁ κόσμος ἐπίστευσε καὶ ἔτρεξε νὰ ἴδῃ καὶ νὰ θαυμάσῃ. Καὶ εἰσῆλθε μὲν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν κλω-βὸν, ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμήν... δὲν ἦσαν μὲσα οἱ Λέον-τες. Ὁ κόσμος ἀνεκώχχασε, διεμαρτυρήθη. Ἀλλὰ μήπως δὲν ἐτηρήθη ὁ ὅρος τῆς προκηρῦξεως; μήπως δὲν εἰσῆλθεν εἰς τὸν κλωβὸν τῶν Λέοντων;

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Ἐν ταῖς ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐνεργου-μέναις ἀνασκαφαῖς ἐντὸς τῆς κοίτης τοῦ Ἰλισσοῦ παρὰ τὴν Καλλιρόην ἀνεκαλύφθη τῇ 14 τοῦ παρόντος μηνὸς σπου-δαῖστα ἀναθηματικὸν ἀνάγλυφον ἐκ τῶν μέσων τῆς Δ' π. Χ. ἑκατονταετηρίδος. Παριστᾷ τὸν Ἀχελῷον καθήμενον καὶ παρ' αὐτῷ ἰσταμένους τὸν Ἐρμῆν καὶ τὸν Ἡρακλέα. Ὅπισθεν τοῦ Ἀχελῷου ἴσταιται κατεστραμμένη τις μορφή κρατοῦσα κέρως τῆς Ἀμαλθείας, ἣτις ἴσως εἶνε ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀχελῷου Καλλιρόῃ. Τὸ ὕψος τοῦ ἀναγλύφου εἶνε κατὰ τι μικρότερον τοῦ 1 μέτρου, τὸ δὲ πλάτος περὶ τὰ 0,50. Ἡ δὲ διατήρησις αὐτοῦ εἶνε καλὴ καίτοι εἶνε κατε-στραμμένον τὸ πλεῖστον τοῦ ἄνω μέρους τῆς ὀπισθεν τοῦ Ἀχελῷου μορφῆς, ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἐρμοῦ καὶ μέρος τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἡρακλέους. Ἐπὶ τῆς βάσεως ὑπάρχει ἐπι-γραφή ΑΧΕΛΩΙΟΣ.

Φιλολογικά

Περίεργον δράμα συμβολιστικὸν ἐξεδόθη ἐσγάτως ἐν Βοστώνῃ τῆς Ἀμερικῆς ἐπιγραφόμενον Χρι-στός. Ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ ὀνομάζεται Sadakiecht καὶ εἶνε ἰάπων γεννηθεὶς ἐν Ναγκασάκη. Ἐν τῷ μακρῷ προ-λόγῳ τὸν ὅποιον προτάσσει τοῦ ἐν λόγῳ δράματος, διηγεί-ται πῶς ἀφ' οὗ ἐπὶ μακρὸν ἐκυμάνθη μετὰ τῶν φιλολογίας, ἠθοποιίας καὶ ζωγραφικῆς, ἀπεφάσισε νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν δραματοποιίαν καὶ ὑπόσχεται ἐκτὸς τοῦ Χριστοῦ νὰ δραμα-τοποιήσῃ τὸν Βούδαν, τὸν Κομφουίαν καὶ τὸν Μωάμεθ. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ δράματος ἔχει ὡς ἐξῆς: Ὁ Χριστὸς ἐξ-άτι νεαρὸς τις κόρης ὠραιότητης, τῆς Ἄνας. Ἡ βασι-λισσα Ζηνοβία, ἡ ὅποια τὸν βλέπει καὶ μαγευομένη ἐκ τοῦ κάλλους του ἐρᾷται αὐτοῦ ἐμμανῶς, παραφερομένη ἐκ ζηλοτυπίας ἀπάγει τὴν ἀντίζηλόν της καὶ τὴν δηλητηρι-άζει. Ἀλλ' ὁ Χριστὸς ἀρνείται τότε νὰ ἐκδικήσῃ τὴν πρᾶ-ξιν ταύτην καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὸν τόπον του. Ὁ συμβολι-σμὸς τοῦ ἔργου θεωρεῖται ὀλίγον τι ἀκατάληπτος.

— Τῆς μεγάλης συλλογῆς μονογραφιῶν περὶ τῶν διαφόρων μουσείων τῆς Εὐρώπης, ἐξεδόθη ἤδη ἐν Παρισίοις (May et Motteroz) ὁ πρῶτος τόμος ὑπὸ τὸν τίτλον τὸ Ἐθνικὸν Μοσεῖον τοῦ Λούβρου, ὑπὸ τῶν κ. Γεωργ. Λαφεντέρ καὶ Εὐγενίου Ριχτενβέργερ συνταχθεῖς.

— Ὑπὸ τὸν τίτλον Αἰ νύκτες τῶν θεῶν ὁ Τζῶν Ο' Νελ θέλει δημοσιεύσει προσεχῶς τὸν πρῶτον τόμον τῆς μελέτης αὐτοῦ περὶ τῆς μυθολογίας καὶ τοῦ κο-σμικοῦ καὶ κοσμογονικοῦ συμβολισμοῦ.

— Ὁ ἐν Παρισίοις ἐκδότης Ἀσσέτ ἐδη-μοσίευσε τὸν ἐνδέκατον τόμον τῆς σειρᾶς περὶ τῶν «Μεγά-λων Συγγραφέων τῆς Γαλλίας» πραγματευόμενον περὶ τοῦ Μολιέρου.

— Ὡς ὑποψήφιος διὰ τὴν Γαλλικὴν Ἀκα-δημίαν κατὰ τὴν προσεχῆ ἐκλογὴν φέρεται καὶ ὁ Παῦλος Βερλαίν. Ἦδη ὁ ποιητὴς ἐδήλωσεν ὅτι θὰ θέσῃ μὲν τὴν ὑποψηφιότητά του, ἀλλὰ θὰ διαθέσῃ ὑπὲρ τοῦ Ζολᾶ τὰς ψήφους, τὰς ὁποίας θὰ τῷ ὑποσχεθῶν ὁ ἀκαδημαϊκός.

Ἐπιστημονικά

Ὁ διάσημος ψυχολόγος Φερὲ ἐδημοσί-ευσε σύγγραμμα λίαν ἐνδιαφέρον περὶ τῆς Παθολογίας τῶν συγκινήσεων.

— Ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τοῦ περιο-δικοῦ Ἀστρονομία ὁ Κάμιλλος Φλαμαριὸν δημοσιεύει λίαν ἐνδιαφέρον ἄρθρον περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ ἐπέλθῃ ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου.

Καλλτεχνικά

Ὁ ἐνταῦθα παρεπίδημὸν ἑλλήν πλαγι-αυλητὴς Γκιζας ἔδωκε τὴν ἐσπέραν τοῦ π. Σαββάτου λαμπρὰν συναυλίαν ἐν Ν. Φαλήρω.